

Sygn. akt *XVI GC 1252/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Cezary Skwara

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Rozen

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. S.**

przeciwko **Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) w W.**

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Zasądza od powódki A. S. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa Państwowego (...) w W. kwotę 3 617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Cezary Skwara

Sygn. akt: XVI GC 1252/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 września 2016 roku

Pozwem z dnia 1 grudnia 2015 r. A. S. wniosła o zasądzenie od pozwanego Przedsiębiorstwa Państwowego (...) z siedzibą w W. kwoty 88 889 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty w związku z usytuowaniem nieruchomości powódki w obszarze ograniczonego użytkowania dla (...)w W. oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że przysługuje jej własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu położonego w W. przy ul. (...) lok. (...). Przedmiotowa nieruchomość położona jest w granicach obszaru ograniczonego użytkowania dla (...)w W. utworzonego uchwałą (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 20 czerwca 2011 r. Zdaniem powódki wprowadzenie OOU spowodowało powstanie po jej stronie szkody w postaci w postaci utraty wartości nieruchomości oraz konieczność przeprowadzenia prac zwiększających wyizolowanie nieruchomości budynkowej od hałasu wynikłego z operowania portu lotniczego. Powódka wskazała, że określa wartość roszczenia z tytułu utraty wartości nieruchomości na kwotę 68 889 zł, natomiast koszty prac niezbędnych do poprawy klimatu akustycznego w mieszkaniu powódki na 20 000 zł (pozew k. 2-25).

W odpowiedzi na pozew pozwany Przedsiębiorstwo Państwowe (...) z siedzibą w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany w pierwszej kolejności wskazał na brak legitymacji czynnej powoda oraz upływ terminu zawitego na dochodzenie roszczeń objętych pozwem. Z ostrożności procesowej pozwany zarzucił brak ograniczeń dla nieruchomości strony powodowej wynikających z OOU, w tym brak przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu dla zabudowy mieszkaniowej. Pozwany zakwestionował ponadto uprawnienie powoda do żądania odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty odszkodowania (odpowiedź na pozew k. 33-106).

W kolejnym piśmie procesowym powódka wskazała, że posiada legitymację czynną do dochodzenia roszczeń dochodzonych pozwem, gdyż nabyła spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu w dniu 28 marca 2006 r. a zatem przed wejściem w życie Uchwały Sejmiku Województwa (...) z 2011 r. wprowadzającej obszar ograniczonego użytkowania. Odnosząc się do zarzutu upływu terminu zawitego powódka wskazała, że w dniu 1 sierpnia 2013 r. złożyła do Sądu Rejonowego dla (...) w W. wniosek o zawezwanie do próby ugodowej (pismo powódki k. 114-123).

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) lok. (...) w W., dla którego Sąd Rejonowy dla W.– M. w W. XIII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) .

/okoliczności bezsporne, a nadto dowód: odpis z księgi wieczystej (k. 10-12)/.

Nieruchomość powódki w całości została objęta strefą obszaru ograniczonego użytkowania utworzoną na podstawie uchwały nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 20 czerwca 2011 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla (...) w W.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 1 sierpnia 2013 r. powódka złożyła do Sądu Rejonowego dla (...) w W. wniosek o zawezwanie do próby ugodowej dotyczący pokrycia kosztów dostosowania budynku do wymagań technicznych oraz z tytułu utraty wartości nieruchomości. Odpis wniosku o zawezwanie do próby ugodowej został doręczony pozwanemu w dniu 21 października 2013 r. Powyższe postępowanie nie doprowadziło do zawarcia ugody.

/okoliczności bezsporne a nadto dowód: wniosek o zawezwanie do próby ugodowej wraz z prezentatą biura podawczego Sądu (dokumenty znajdujące się w aktach sprawy o sygn. IX GCo 2045/13; wniosek o zawezwanie do próby ugodowej k. 2-27, z.p.o. k. 32, protokół posiedzenia k. 34)/

Powyższy stan faktyczny był bezsporny między stronami, dodatkowo potwierdzają go ww. dowody z dokumentów, które w ocenie Sądu należy uznać za wiarygodne jako jednoznaczne i niekwestionowane przez strony postępowania. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd w sprawie przeprowadził postępowanie dowodowe w ograniczonym zakresie, przeprowadzając dowody z dokumentów złożonych przez strony do w akt niniejszej sprawy oraz dokumentów znajdujących się w aktach sprawy o sygn. IX GCo 2045/13. Sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe stron (k.135) bowiem przeprowadzenie zawnioskowanych dowodów (w szczególności o powołanie biegłych sądowych z zakresu wyceny nieruchomości, akustyki, budownictwa) byłoby niecelowe z uwagi na uznanie, iż roszczenie zgłoszone w pozwie nie może zostać uwzględnione z uwagi na upływ terminu zawitego do zgłoszenia roszczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo jako bezzasadne podlega oddaleniu.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa dochodziła zasądzenia od pozwanego kwoty 88 889 zł. wskazując, iż domaga się odszkodowania w związku z usytuowaniem nieruchomości w obszarze ograniczonego użytkowania ustanowionym w drodze uchwały nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 20 czerwca 2011 r.

Jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia wskazano na art. 129 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (dalej: p.o.ś.), zgodnie z którym jeżeli w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości korzystanie z niej lub z jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone, właściciel nieruchomości może żądać wykupienia nieruchomości lub jej części. W związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę; szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości.

Zważyć należy, iż roszczenia formułowane na podstawie art. 129 ust. 1 i ust. 2 p.o.ś. podlegają poważnym ograniczeniom. Zgodnie z art. 129 ust. 4 p.o.ś. można wystąpić z nimi w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Mając na uwadze wyżej przytoczoną argumentację w pierwszej kolejności należy rozważyć, czy powódka zachowała roszczenie o którym mowa w art. 129 p.o.ś., co wiąże się z oceną zachowania terminu z art. 129 ust. 4 ustawy. Pozwany już bowiem w odpowiedzi na pozew wskazywał, iż powództwo w przedmiotowej sprawie zostało wniesione po upływie dwuletniego terminu przewidzianego ustawą, a więc już tylko z tej przyczyny winno podlegać oddaleniu.

W ocenie Sądu termin do zgłoszenia roszczeń, o których mowa w art. 129 ust. 4 ustawy p.o.ś., jest terminem zawitym. Termin ten ma charakter terminu zawitego (prekluzyjnego), co oznacza, iż jego niedochowanie powoduje wygaśnięcie roszczenia, a fakt upływu tego terminu sąd ma obowiązek wziąć pod uwagę z urzędu.

Wskazać należy, że art. 129 ust. 4 w związku z art. 136 ust. 1 p.o.ś., należy interpretować w ten sposób, że - w przypadku ograniczeń korzystania z nieruchomości będących następstwem utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania (art. 135 p.o.ś.) - roszczenia, o których mowa w tym przepisie należy zgłosić w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego do obowiązanego do wypłaty odszkodowania lub wykupu nieruchomości, o którym mowa w art. 136 ust. 2 p.o.ś. Skoro bowiem ustawodawca z jednej strony określił krótki (2 - letni) termin do zgłoszenia żądań, o których mowa w art. 129 ust. 1-3 p.o.ś., z drugiej zaś określił obowiązek ich zgłoszenia określonemu podmiotowi zobowiązanemu do ich realizacji, o których mowa w art. 136 ust. 2 p.o.ś., przed wystąpieniem z tymi roszczeniami na drogę sądową, to termin, o którym mowa w art. 129 ust. 4 p.o.ś. należy uznać za termin zawity do zgłoszenia tych żądań obowiązanemu do ich realizacji w celu zachowania prawa dochodzenia tych roszczeń przed sądem. Wniosek ten jest tym bardziej uzasadniony, jeżeli uwzględni się, że ustawodawca nie określił terminu, w ciągu którego obowiązany do wypłaty odszkodowania lub wykupu nieruchomości, o którym mowa w art. 136 ust. 2 p.o.ś., jest zobowiązany zająć stanowisko co do zasadności żądań zgłoszonych przez poszkodowanego. Taką interpretację charakteru terminu, o którym mowa w art. 129 ust. 4 p.o.ś. wzmacnia także wykładnia językowa tego przepisu, w którym jest mowa o wystąpieniu z roszczeniami, co znaczeniowo jest terminem szerszym od terminu dochodzenia roszczeń i mieści w sobie także zgłoszenie przez poszkodowanego w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości żądań, o których mowa w art. 129 ust. 1-3 p.o.ś., obowiązanemu do ich wykonania (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2008 r. w sprawie IV CSK 216/08 nie publ.).

Podnieść należy, iż okolicznością bezsporną w niniejszym postępowaniu było, iż nieruchomość powódki została objęta strefą ograniczonego użytkowania na mocy uchwały nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 20 czerwca 2011 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla (...)w W.. Mając na uwadze treść art. 129 ust. 4 p.o.ś. dwuletni termin, w którym powódka mogła wystąpić do pozwanego z roszczeniem wynikającym z art. 129 ust. 1-3 tej ustawy należy liczyć od dnia wejścia w życie ww. uchwały nr (...) Sejmiku Województwa (...) tj. od dnia 3 sierpnia 2011 r. W związku z powyższym termin na zgłoszenie dochodzonego pozwem roszczenia upłynął w dniu 3 sierpnia 2013 r. Tymczasem mając na uwadze dowody zgromadzone w sprawie należy uznać, że powódka zgłosiła pozwanemu swoje roszczenie dopiero w dniu 21 października 2013 r. (k. 32 akt o sygn.. IX GCo 2045/13) – w dniu, w którym

strona pozwany otrzymał odpis wniosku o zawiązanie do próby ugodowej zawierający roszczenia powódki, a więc po upływie terminu zawitego.

W omawianym w zakresie wskazać należy, iż jak wynika ze zgromadzonych dowodów, powódka po raz pierwszy wystąpiła z roszczeniem o odszkodowanie w drodze zawiązania do próby ugodowej. Przed wniesieniem do sądu wniosku powódka nie występowała bowiem do pozwanego z roszczeniem o zapłatę odszkodowania z tytułu spadku wartości nieruchomości w związku z utworzeniem strefy ograniczonego użytkowania ani odszkodowania z tytułu pokrycia kosztów dostosowania budynku do wymagań technicznych. Po raz pierwszy roszczenia to strona powodowa zgłosiła dopiero we wniesionym do sądu wniosku. Należy wskazać jednak, iż w przypadku gdy podmiot decyduje się na zgłoszenie roszczenia po raz pierwszy na drodze sądowej, datą zgłoszenia takiego roszczenia nie jest data wpływu do sądu pozwu czy wniosku zawierającego to roszczenie, ale faktyczna data, w której pozwany dowiedział się o zgłoszonym roszczeniu tj. najczęściej data doręczenia odpisu pozwu (wniosku). W przepisie art. 129 ust. 4 p.o.ś. chodzi bowiem o to, aby przed upływem terminu roszczenie zostało zgłoszone samemu obowiązanemu do zaspokojenia roszczenia, niewystarczające jest zatem aby przed upływem terminu powód wystąpił z pozwem o wymienione roszczenie czy wnioskiem o zawiązanie do próby ugodowej, w chwili bowiem wniesienia pozwu/wniosku pozwany nie ma jeszcze wiedzy o zgłaszającym roszczeniu, jego rodzaju i rozmiarze. Jak wskazano w wyroku SN z dnia 2 października 2015 r. (sygn. II CSK 720/14 Legalis nr 1350328) oświadczenie skierowane do obowiązanego, którego treścią jest roszczenie o zapłatę odszkodowania, musi przed upływem terminu wskazanego w art. 129 ust. 4 p.o.ś. dojść do obowiązanego w taki sposób, aby mógł się z nimi zapoznać (art. 61 k.c.). W razie zaś gdy nośnikiem oświadczenia jest pozew lub inne pismo procesowe, dla dochowania terminu, o którym mowa w art. 129 ust. 4 p.o.ś. konieczne jest, aby przed jego upływem pozew lub to pismo zostały doręczone pozwanemu, nie wystarcza zaś to, że przed jego upływem powództwo zostanie wytoczone lub pismo zostanie wniesione do sądu.

Wobec powyższego zatem skoro roszczenie o odszkodowanie zostało zgłoszone przez powódkę po raz pierwszy we wniosku o zawiązanie do próby ugodowej, to datą zgłoszenia pozwanemu tego roszczenia jest data doręczenia odpisu wniosku stronie pozwanej tj. 21 października 2013 r. (k. 32 akt o sygn. IX GCo 2045/13). W tym bowiem dniu pozwany dowiedział o przedmiotowym roszczeniu i jego wysokości, dopiero w tym zatem dniu roszczenie to zostało pozwanemu zgłoszone. Mając na względzie zatem, iż z roszczeniami związanymi z utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania na mocy uchwały nr (...) należało wystąpić do dnia 3 sierpnia 2013 r., przedmiotowe roszczenie o odszkodowanie zostało zgłoszone po upływie terminu zawitego i jako takie nie może zostać uwzględnione.

Mając powyższe na uwadze, z uwagi na upływ terminu zawitego do zgłoszenia roszczenia dochodzonego w pozwie orzeczono jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł w punkcie II sentencji wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z wynikiem sporu. Powódka przegrała sprawę w całości. Na koszty procesu poniesione przez pozwanego złożyły się: wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika procesowego będącego radcą prawnym ustalone na podstawie § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 poz. 490 j.t.) w kwocie 3 600 zł oraz kwota 17,00 zł uiszczona przez pozwaną tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, łącznie 3 617 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Cezary Skwara

Z/(...)